

אופק חדרה

כניסת שבת	18:24	לוח מקומי
יציאת שבת	19:31	אור החיים
רבינו תם	20:09	החיים
	18:36	
	19:25	
	20:11	

לכבוד שבת קודש
 כי תצא התשפ"ב
 שושנה שירה ח' בי בת אברהם, מיכאל ח' בי בני בעדיה, לזכות אריה ח' בי בני שושנה, טלעת בת טאוס, צדוק בני סעיד הינדי, ציון נגר בני סעדה, אסתר תוהמי בת סעיד, נפתלי ברזילי בני עווד, דיקלה בת אסתר וישראל, חביבה בת צביה, פנחס ששון בני רבקה, אסיה (אילנה) בת הלה, סעידה בת יהודה, תנה מנצור בת יוסף, רותי בת לאה, אילנית בת שושנה, נווה בת מרים, אביבה אסתר בת שלום, עופר בני רוזה, חיים בני דוד בני ארי, בני ציון בני יפת וימימה יששכר, יאיר בני שמואל.

תפילה מעומק הלב שתיבקע רקיעים ותתקבל ברצון! הוא מסבך אותנו ב'חליפה' שכובלת אותנו. דהיינו כל ענייני החולין ואווירת החולין של כל ימות השנה המפריעים אותנו ומונעים בעדנו מלהיכנס לאווירת חרות הדין, ולהתפלל כדבעי. כמה מאושר היה אותו בחור, אילו לא התפתה להיכנס לחנות ולמדוד את החליפה. הלא מעל בתפקידו, היה עליו ללכת היישר אל סניף הבנק אך לפחות, אילו השכיל לפשוט את החליפה רגע לפני שהתיק נחסף! זוהי עבודתנו בחודש אלול - כמה מאושרים היינו, לו היתה השנה החולפת מלאה וגדושה טהרה וקדושה, אילו הלכנו בה במסילה הישרה ולא סטינו למדוד חליפות לא לנו ולהסתבך בהן, אך לפחות נראה לפשוט את ה'חליפה' הכובלת, להיחלץ מסבך אווירת החולין, ולהיכנס כראוי לאווירת הימים הנוראים, ימי הדין! (מעין המועד)

אלול - ימי רחמים ורצון

ימי חודש אלול נקראים "ימי רחמים ורצון", ישנם כמה פירושים בביאור המונח "ימי רצון" וכולם נוגעים אלינו הלכה למעשה. נתאר לעצמנו: אשה רבה עם השכנה שלה. השכנה מתחילה להשתולל... צעקות, צרחות, כל הבניין רועד... מרוב כעס, נכנסת השכנה לתוך ביתה של הראשונה עם מקל בידה, ומתחילה לשבור את כל מה שנקרה בדרכה: את הוויטרינה, את כל הקריסטל שבתוכה וכו'... על כל פנים, לאחר שנגרעה - בעלה פנה לבעלה של השכנה שניזוקה ואמר לו: "אני מאוד מתנצל על כל מה שאירע, אינני יודע מה קרה לה, לאשתי, אני אשם לך את כל הנזק, עד הפרוטה האחרונה, סליחה, סליחה, בשמי ובשם אשתי".

ואכן הוא שילם הכל, עד הפרוטה האחרונה, כפי שהבטיח. אני רוצה לשאול אתכם שאלה: האם לאחר בקשת הסליחה ותשלום הנזק, השכנות תמשכנה להיות חברות כפי שהיו בתחילה?

אין סיכוי!

מן הסתם תאמר השכנה הנפגעת: "נכון, ביקשת סליחה, נכון ששילמת, אבל אני לא רוצה לראות אותך לעולם"... והנה אנחנו, למרבה הפלא, מתנהגים בדיוק אותו דבר: במשך כל השנה אנו חוטאים, שוברים, הורסים, מנתצים, וביום ראש השנה באים ואומרים: "ריבונו של עולם, סליחה! אנחנו מוכנים לשלם". לכאורה היה צריך הקב"ה להשיב לנו: "בסדר גמור! תשלם, אבל בבקשה לך שב בפינה שלך, אל תתקרב אלי, אל תהיה במחיצתי, אינני רוצה כל עסק אתך"...

אלא שכאן באה הנקודה: בימי חודש אלול הקב"ה נתן לנו מתנה! ימי אלול הם "ימי רצון" בהם הקב"ה מוכן להתחיל את הכל מחדש" עם כל מי שמוכן לשלם! בימי אלול אומר הקב"ה לכל מי שמבקש סליחה אמיתית: אתה חוזר להיות הבן שלי! את חוזרת להיות הבת שלי!

וכך היא לשון הרמב"ם בהילכות תשובה (פרק ז הלכה ו): "התשובה מקרבת את הרחוקים, אמש היה זה שנאו לפני המקום משוקץ ומרוחק ותועבה, והיום הוא אהוב ונחמד קרוב וידיד".

מתנה נפלאה זו ניתנת לנו רק בחודש אלול! כדאי ומשתלם לקחת אותה...

פיתחו לי פתח כפתחו של מחט

אדם שבר לחברו, למשל, את משקפיו. אומר המזיק לניזק: "יש לי בבית זוג משקפיים ישנים, קצת עקומים אך לא נורא, בדיוק באותו מספר שיש לך - קח אותם תמורת המשקפיים ששברתי לך"... מה יענה לו הניזק? משהו כמו: "תגיד לי אתה נורמלי? מה קרה לך? השתבשת על כל הראש? אני רוצה כסף! אני רוצה לקנות משקפיים חדשים! אני לא מוכן להרכיב את המשקפיים הישנים והעקומים שלך"...

להחזקת העלון: 055-6700349

כבר חודש אלול, הזמן קצר - והמלאכה כה מרובה. בעוד שבועות מספר יום הדין, בו יקבע גורלנו לשנה הבאה עלינו לטובה. החיים, השבע והשלום - לנו, ולבני המשפחה היקרים, הורים וילדים, אחים ואחיות, במינון מדויק של בריאות, של פרנסה - עד לפירוט השקל האחרון - ושל כל אושר ונחת ושמחה. ואדם, כאשר הוא מקבל הזמנה למשפט, אינו שוקט על שמריו, בייחוד אם יודע הוא שהתביעה מבוססת, עדיה זמינים, והכל מותעד... רץ הוא לעורכי דין, חרד ודואג! והיה אם יבוא אליו אדם, ויאמר: "יש אפשרות לרכך את לב השופט, שישתפק באזהרה, יפטור בעונש של תנאי". איך היה קופץ? איך היה המציאה! ויש אפשרות כזו, והיא זמינה וקלה: "ותפילה, ותשובה, וצדקה, מעבירין את רוע הגזירה". להשכים קום לסליחות, ולהתחנן ולהעתיר. להבטיח הבטחת אמת להשתפר ולהיטיב דרך, להרבות במעשי צדקה וחסד - חסד, גם בעזרה בבית, גם בעזרה לחבר. גם בהארט פנים.

וככל שנרבה בתפילה, בתשובה בצדקה. בלימוד תורה, בקיום מצוות - כך יתפוגגו העבירות וירבו המצוות, ונזכה לשנה טובה יותר, מאירה יותר, לנו ולכל משפחתנו והורנו רבותינו: "לעולם יראה אדם עצמו כאילו חציו זכאי וחציו חייב. עשה מצוה אחת אשריו, שהכריע עצמו לכף זכות!"

מעשה בגנב ששם עינו על בית מסחר הומה לקוחות, שמשחרו ענף ורווחיו גדולים. עקב אחר הליכות בית המסחר, וגילה שבכל יום בסמוך לשעת הסגירה שולחים את כל הכסף שהצטבר בקופה אל סניף הבנק הסמוך, ביד הנער השליח. הוא נוטל את תיק המזומנים ועושה דרכו ברחוב ההומה אל הבנק.

אילו אך ניתן היה לשים יד על תיק המזומנים! אבל הנער אינו מוציאו מידו, הרחוב הומה אנשים, והדרך אל הבנק קצרה. הגנב כמעט והתייאש מתוכניתו, כאשר עלה במוחו רעיון, בדרך, בין בית המסחר לבין סניף הבנק, היתה חנות בגדים יוקרתית. הגנב לבש את מיטב בגדיו, פנה אל החנות והציג את עצמו. "אני פקידו של עשיר פלוגי. הוא מבקש לקנות חליפת עילית, מהודרת ומחוייטת..."

"אם כן, פנית אל המקום הנכון", בישר לו בעל החנות. "אומנם כן", ענה הגנב בארשת מבוכה. "אך דא עקא, אין שעתו פנויה לבוא ולמדוד, הוא מבקש שאביא לו חליפה מן המוכן"... עכשיו היה המוכר נבוך: "אך אוכל לדעת מה מידתו?" השתררה שתיקה, ואז אמר הגנב: "יש לי רעיון. נעמוד בפתח החנות, ואני אסקור את העוברים והשבים כשאבחין באדם שמידות גופו דומות למעבידי - אומר לך, ותמדוד עליו את החליפה!". עשו כך. עמדו וסקרו את ההמון, ולפתע קרא הגנב: "הנה, הבחור הזה".

היה זה הנער השליח, שעשה את דרכו אל הבנק. בעל החנות פילס דרך בין ההמון, פנה אליו ושאלו: "סלח לי, אולי תסכים למדוד חליפה נאה?"

למדוד חליפה נאה, מדוע לא? נכנס אל החנות, בעל החנות בחר בחליפה יפה להפליא. הנער עמד ליד הראי, ובעל החנות עזר לו ללבושה. הניח לרגע את התיק למרגלותיו כדי ללבוש את החליפה - והגנב גחן בתנועה זריזה, נטל את התיק וחמק החוצה. "גנב" זעק הבחור, פנה לרדוף אחריו.

אך כאן אחז בו בעל החנות ולא הניחו לצאת את חנותו! "הרץ", נאנק הבחור ונאבק בו, "הוא יעלם עם התיק ולא אמצאה עוד!"

"אין זה עסקי", אמר בעל החנות, "אבל אתה לבוש בחליפה שלי, לא אתן לך לצאת מכאן לפני שתפשוט אותה"... ובינתיים, כצפוי, נעלמו עיקבות הגנב...

והנמשל! ראש השנה הוא יום כה קובע- כה גורלי כל מאורעות השנה הקרובה מונחים על כף המאזניים! חיים, בריאות, נחת, פרנסה, הכל!

מה עושה היצר הרע, שמבקש לסבך אותנו כך, שנאבד ימים גדולים וקדושים, נשגבים וגורליים אלו בלי שנוכל להתפלל בהם כראוי,

מצפה האדונים

”והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב

מאחריך” (כ"ג, ט"ו)

סיפור אמיתי שאירע בליל שבת קודש פ' נשא תשס"ד. "היה זה בליל שבת" מספרת מ' "הקצתי בבעתה מחלום נורא ומבהיל שניגלה לעיניי. אני רואה את דודי ר' ישעיהו ז"ל, יושב בפנינה מוארת, פניו טובות והוא נראה שמח. ניגשתי אליו ושאלתי לשלומו, תוך כדי דיבור שאלתי איפה אבא שלי? (שנפטר לפני כ-7 שנים ממחלה), הוא הצביע לעבר כוך אפל ושחור. נדהמתי. הסתכלתי וניסיתי לזהות את הפנים הרעות והמיוסרות שניגלו מולי - אבא צעקתי בבהלה מה זה? למה אתה נראה כך? איפה אתה? בעיניים עצובות הוא הביט בי ואמר: אני בגיהנום, אני רוצה לאכול. רעדתי כולי ואמרתי: למה אתה צריך אוכל? בעולם הבא הרי לא אוכלים? - אוכל זה צניעות בתי! בעולם הבא, הצניעות שלך זה האוכל שלנו. התעוררתי והתחלתי לבכות, עברה עלי שבת מבולבלת, ישבתי וקראתי תהילים ולא נרגעתי. במוצאי שבת מיד צילצל הטלפון, על הקו אני שומעת את קולה החנוק של אחותי בוכה ומספרת לי את החלום שחלמה, אותו חלום בדיוק נמרץ! קשה לתאר את סערת הרוחות שאחזה בנו. שש שיחות טלפון באותו לילה גילו ש-שש אחיות חלמו אותו חלום באותו לילה. ויהי לפלא. ביום ראשון ניגשנו אל מרן ר' חיים קנייבסקי שליט"א והוא אמר: "משפט רשעים בגיהנום שנים עשר חודש, ברוך ה' אבא שלך כבר הגיע לשלב האחרון בזיכוך של הנשמה ועכשיו הגיע לגיהנום! ואתן חייבות להתחזק בצניעות לעילוי נשמתו". מיד קיבלנו על עצמנו התחזקות כללית בתפילות ובעיקר בצניעות. זרקנו את בגדים שאינם בדיוק על פי כל גדר הצניעות, את הפיאות הפסקנו לחבוש ועברנו לכיסוי ראש אמיתי כפי דעת כל הפוסקים ויהי רצון שזכויות אלו יעמדו בשמים לאבא היקר לנו כל כך".

(האמנתי ואדברה)

פנינים

”ובערת הרע מקרנך וכל ישראל ישמעו ויִראו” (כא, כא)

אם תבער מקרנך - מעצמך, את הרע אזי ישמעוך אחרים לכשתטיף להם דברי מוסר. אבל כל עוד הרע מצוי בקרנך, לא ישמעו אחרים את דבריך. (פרח לבנון).

”לא תראה את שור אחיך או את שני נדחים והתעלמת

מהם השב תשיבם לאחריך” (כב, א)

אומר מרן החפץ חיים: אם באבידת ממון כך הזהירה התורה, אז באבידת הנפש על אחת כמה וכמה. אמור מעתה "לא תראה" ... אחים נדחים והתעלמת מהם, שלא תאמר מה לי ולפושעי ישראל הללו, אלא 'השב תשיבם' עליך מוטל החוב להעירם ולעוררם לתשובה.

(דורש טוב)

”וראית בַּשָּׂבִיחַ אֵשֶׁת יַפֵּת תֹּאֵר וְחִשַּׁקְתָּ בָּהּ” (כא, יא)

"לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שאם אין הקב"ה מתיירה, ישאנה באיסור" (רש"י). אדם אחד שאל את רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל: "לכאורה עולה מדברי רש"י, שמי שאינו יכול לעמוד בנסיון, מותר לו לעבור עבירה?!" השיב לו הרב מיניה וביה: "אדרבה ואדרבה, כאן כתוב שרק בנסיון הזה יודעת התורה שאדם אינו מסוגל לעמוד בו, ולפיכך הותר האיסור. ומכאן רואים שבכל שאר האיסורים שאסרה התורה, אתה יכול לעמוד לכן הם לא הותרו בשום אופן, ולכן הינך מחויב לקיימם".

שבת שלום ומבורך

ומה אומר לנו הקב"ה בחודש אלול? "פיתחו לי פתח כפתחו של מחט"! אני מוכן לקבל גם מטבעות מזויפים, גם משקפיים מקולפים, ובלבד שתיתן משהו... בלבד שתעשה צעד אחד קטן, פתח תשובה קטן, תוכיח שאכפת לך מרוחניות, תוכיח שאתה מעוניין להתקרב אלי - ואני מקבל אותך באהבה וברצון.

הרב חיים זאיד שליט"א סיפר סיפור נפלא ביותר:

הזמינו אותי לשבות ברובע היהודי ולחזק שם קבוצה של שלושים ושב בנות מבוגרות. היו אלו רווקות, אשר מרחוק באו, ממשפחות מסורתיות, והצעירה שבהן היתה בת שלושים. הוא התבקש לעודד אותן ולהפיח בהן רוח של תקווה.

בהיותו חסיד גדול של רבי דוד אבוחצירא שליט"א נכנס אליו וביקש את עצתו וברכתו. רבי דוד אמר לו משפט אחד: "תבקש מהבנות שלא יחזיקו טלפונים לא כשרים".

"נהיה לי שחור בעיניים" - מספר הרב זאיד - "הבנות האלו הן בנות מסורתיות. כל בני משפחתן, כל החברות שלהן, כל אנשי הקשר, כולם מחזיקים רק טלפונים כאלו... גם העבודה שלהן מצריכה שימוש בטלפונים כאלו... איך אפשר להעז ולבקש מהן בקשה שכזאת? זאת ועוד: הביאו אותי לשבות במחיצתן כדי לעודד אותן, אם אומר להן דבר שכזה, פשוט 'יעיפו אותי משם מכל המדרגות'."

אבל אצל רבי דוד, כידוע, התור עובר כמו 'סרט נע' ועד שהספקתי לשאול אותו - מצאתי את עצמי בחוץ עם הוראתו הברורה: לדבר איתן על נושא הטלפונים!

כל השבת "מוסיף ומספר הרב - "לא העזתי לדבר איתן על הנושא. דיברנו על הכל: על אמונה וביטחון, על תקווה וייאוש, על שמחה ועצבות, רק על דבר אחד לא! על הטלפונים! לא מילה וגם לא חצי מילה.

אבל הרי הבטחתי לרב שאדבר...

לפני שעשיתי הבדלה הודעתי לבנות כי לאחר ההבדלה אני עורך להן הפתעה... כולן קפצו משמחה... מחאו כפיים... אמרתי להן: 'אל תקפצו כל כך מהר. ההפתעה לא קלה בכלל'...

ואכן לאחר ההבדלה התיישבנו מסביב לשולחן ואמרתי להן: "הייתי אצל רבי דוד אבוחצירא. הוא אמר לי לומר לכל אחת ואחת מכן לתת לי את הטלפון הלא כשר, שברשותה. גם אם הוא עולה ארבעת אלפים שקלים! כל בת שתעלה, תתגבר על הניסיון הקשה, ותיתן לי את המכשיר שברשותה - מיד עבריי אני עוסע לרבי דוד ומבקש בעבורה ברכה אישית, מיוחדת, לזיווג הגון בקרוב!"

באולם השתרר שקט מוחלט. כל הבנות היו בהלם מוחלט. במשך חמש דקות היה ניתן לשמוע רק את זמזומן של נורות הפלורסנט שדלקו באולם...

אחרי חמש דקות - קמה בת אחת ממקומה והושיטה לי המכשיר שברשותה! רשמתי את שמה ואת שם אמה על דף שהיה ברשותי...

לאחריה - כמו עוד שלוש בנות ומסרו לי את מכשיריהן... הכנסתי את המכשירים לתוך שקית, ורשמתי גם את שמותיהן.

כעבור קצת יותר משעה היו בידי שלושים וחמישה מכשירים! וכמובן, גם שלושים וחמישה שמות! רק אחת לא נתנה...

ואת אשר הבטחתי קיימתי. נכנסתי לרכב והתחלתי בנסיעה לכיוון נהריה.

לפתע הבחנתי מבעד למראה שברכב באחת הבנות שרדפה אחרי הרכב... ומי זאת היתה? הבת השלושים ושש! 'כבוד הרב'! - היא אמרה לי - 'היה לי קשה להיפרד, לקח לי זמן, אבל בסופו של דבר החלטתי. שהרב ייקח'. ותוך כדי הדברים הושיטה לי את מכשירה. צירפתי אותו לשקית, ואת שמה ושם אמה, לרשימה.

נכנסתי לרבי דוד עם השקית והשמות - ממשיך הרב זאיד ומספר - "הוא הסתכל על השקית, אחר כך על השמות ואמר: 'היום ראש חודש תמוז. ביום ט"ו באב - האחרונה שבהן, בעזרת ה' מתארסת!"

העזתי והערתי: 'כבוד הרב! מדובר בבנות בגיל שלושים פלוס, כל אחת מהן עם תיק כבד על הכתפיים, עם טראומות. עד שמוצאים לבנות שכאלו שידוך לוקח המון זמן'.

ורבי דוד משיב: "הבנות הקריבו קורבן עולה לה! הקב"ה יראה להן ניסים, גם אם בדרך הטבע נראה הדבר כבלתי אפשרי!" בראש חודש אב - היו חציון מאורסות! ובט"ו באב - התארסה הבת השלושים ושש!"

מוריי ורבותיי! סיפור מדהים! הרב זאיד מספר אותו בכל הזדמנות! והוא מסיים ואומר:

הקב"ה רוצה שנקריב מעצמנו משהו לקורבן עולה! אם ניתן משהו, אפילו קטן, לכבוד ה' יתברך - הקב"ה יראה לנו ניסים ונפלאות! כל מה שנדרש מאיתנו הוא, רק לעשות צעד שיראה שאיכפת לנו מרוחניות, שיוכיח שאנחנו מעוניינים להתחזק, שאנחנו משתוקקים להתקרב לאלוקים!

"פיתחו לי פתח כפתחו של מחט". (דורש טוב)